

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
únor 2021

Slovo na cestu

Drazí věřící opavských farností,
přichází únor a s ním Hromnice, svátek zasvěceného života, památka Panny Marie
Lurdské a také začátek postní doby.

Skrze tyto události můžeme kontemplantovat Boží působení ve světě, povolání každého z nás – nejen k zasvěcenému životu, ale především ono prvotní povolání ke svatosti, k přebývání s Bohem tváří v Tvář v nebeské blaženosti, v plnosti našeho bytí. Sv. Augustin říká: „*Bůh se stal člověkem, aby se člověk mohl stát Bohem.*“ Je to Boží výzva určená každému z nás. Bůh se nikomu nevnučuje – zve nás, říká: „*Pokud chceš jít za Mnou.*“ Jít za Ním a stávat se plněji člověkem, žít v souladu se svou přirozeností, smířen s Bohem, s bližními i sám se sebou. Jak toho docílit? Pokračuje: „*Vezmi svůj kříž a následuj mě.*“ Tím nás Pán vybízí, abychom se učili přijímat realitu takovou, jaká je, a abychom v protivenstvích viděli spíše možnosti duchovního růstu.

Abychom mohli nebeskou blaženost, ono povýšení naší existence, zvolit a prožívat vědomě, Bůh nám dal svobodnou vůli, kterou se však často odchylujeme od Jeho plánu spásy, čímž se zpronevřujeme Boží dobrotě. Místo usilovat o dobra skutečná, o to, co si plně zaslouží obdiv, úctu, touhu, často usilujeme získat pouhé stíny budoucích věcí. Usilujeme o bohatství, pozemskou slávu, rozkoš, moc a podobné a zapomínáme, že jejich plnost se nachází pouze u Boha, v našem věčném, pravém domově.

Čas půstu je darem pro každého z nás, abychom si uvědomili, čeho vlastně chceme v životě dosáhnout; že náš život nekončí pouhou smrtí těla, ale pokračuje dále. V postě se také učíme, jak se osvobodit od věcí, které nás připoutávají k tomuto světu, k časným skutečnostem, a snažíme se více přilnout k Bohu – Původci a Završiteli všeho bytí. Tomu mají sloužit všechny skutky kajícího a postní praktiky.

Kéž tedy prožíváme každý den uvědomující si naše povolání ke svatosti, naše osobní zasvěcení se službě Bohu a kéž na toto povolání odpovídáme neustálým růstem ve ctnostech.

o. Patrik M. Rygiel OFM Conv., farní vikář farnosti Sv. Ducha

Modlitba ke sv. Josefovi

Buď zdrav, ochránce Vykupitele
a snoubenče Panny Marie.
Tobě Bůh svěřil svého Syna,
v tebe doufala Maria.
S tebou se Kristus stal člověkem.
Svatý Josefe, ukaž se otcem i nám,
veď nás cestou života.
Vypros nám milost, milosrdenství
a odvahu
a braň nás před vším zlem.
Amen.

Modlitba k Roku sv. Josefa, který byl vyhlášen papežem Františkem 8. prosince 2020 apoštolským listem „Patris Corde – Otcovským srdcem“ u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve papežem Piem IX.

Přání k narozeninám

*Teorie končí tam, kde začíná praxe.
Teorie je nepovedená starší sestra praxe.
Teorie vznikají z praktických důvodů.*

V měsíci únoru slaví významné životní jubileum náš varhaník, p. Jiří Čech, Ph.D. Jedním z oborů, které přednáší na Ostravské univerzitě, je obor Hudební teorie. My ho však spíše než teoretika známe jako praktika, který umí z výšek teorie sejít s varhanním doprovodem dolů k nám – zpěvnému Božímu lidu. Boří tak všechny výše uvedené bonmoty o tom, že teorie a praxe se vylučují. Do jeho dalších let mu přejeme hodně elánu, pevné zdraví a hojnost Božího požehnání.

redakce

Zajímá nás...

Kdy se otevře konkatedrála?

Tak to je momentálně nejčastější otázka... A nejčastější odpověď je: Hned jak to bude možné. Tak aspoň dovolu malý ohlédnutí za dokončením.

V měsíci listopadu byly ukončeny veškeré práce na konkatedrále. Z posledních prací – proběhly poslední výmalby (kaple Panny Marie Lurdské a zákristie), instalace nového ozvučení a zabezpečení kostela. Byly také vyčištěny a znovuzprovozněny varhany. Ve stejné době začala práce na expozici v kapli Panny Marie Bolestné.

Na začátku prosince jsme pak s pomocí farníků přestěhovali všechno potřebné do kostela, a zároveň provedli generální úklid. Kostel je tedy kompletně připraven na bohoslužby, zbývá jenom počkat na to, až to situace dovolí. Přál bych si, aby to bylo „se vším všudy“, tzn. za účasti otce biskupa, zástupců města Opavy a představitelů Moravskoslezského kraje. Také bych si přál, aby se této události mohl zúčastnit co největší počet lidí – protože oni jsou těmi, kteří ten kostel tvoří, a také těmi, kteří přispívají na opravy.

Tady jsme došli k finanční stránce celé opravy, a proto je namístě uvést zjednodušený rozpočet spolu s uvedením zdrojů spolufinancování:

Celkové náklady	78 mil. Kč
IROP (název dotačního programu)	71,8 mil. Kč
MSK (dotace Moravskoslezského kraje)	2 mil. Kč
Město Opava	1,5 mil. Kč
Církev (biskupství + farnost)	2,7 mil. Kč

Jako malou ochutnávku uvádíme fotografie na webových stránkách farnosti, kde je vidět rozdíl před opravou a po opravě. S poděkováním za Vaši modlitbu a finanční podporu

o. Jan Czudek

O výchově

IV. část

Co má rodina poskytnout dítěti?

Poslání rodiny pro harmonický rozvoj dítěte je nezastupitelné. Všechny formy náhradní rodinné výchovy musí tuto skutečnost respektovat. Vždycky však půjde pouze o náhradu, která ve svém finále dítě pro vstup do samostatného života negativně poznamená.

Co se tedy od rodiny očekává? Své poslání by měli rodiče poznat v předávané rodinné moudrosti a vycítit osobní intuici. Přitom z toho nedělat vědu. Pokud má k tomu pomoci i tato psaná forma, musíme si naše uvažování jednoduše rozčlenit. Ptáme se tedy: Co má rodina dítěti poskytnout?

- pocit bezpečí
- formaci svědomí
- **rozvoj svobodné osobnosti**

3. Výchova ke svobodné osobnosti

Svobodu málokdo v pozitivním smyslu spojuje s křesťanstvím. Spíše se mají křesťané za ty, kteří různými zákazy a příkazy svobodu berou. Proto je třeba vyjasnit si pojmy.

„Svoboda je mohutnost, zakořeněná v rozumu a ve vůli jednat nebo nejednat, udělat to či ono, a tak sama od sebe konat vědomé skutky.

Díky svobodné vůli rozhoduje každý sám o sobě.“

(Katechismus katolické církve, 1731)

Svobodu však může člověk ztratit zvenčí, když je někým přinucen jednat tak, jak on sám nechce. Může se jednat o zločinné násilí, domácí násilí, život v totalitním režimu nebo menší či větší omezování svobody v mezilidských vztazích. Takové ztráty svobody se každý brání.

Svobodu však můžeme ztratit i jiným způsobem. V Katechismu katolické církve (1887) se píše: **„Jestliže se člověk vzdálí od mravního zákona, ohrožuje vlastní svobodu, stává se otrokem sebe sama.“**

Z toho plyne, že:

Svobodný člověk je tedy jedinec, který není vnitřně zotročen vášní, hříšnými návyky, zraněními, strachem, jakoukoliv závislostí, komplexy a je tedy schopen nezatíženě volit mezi dobrem a zlem, rozhodovat se bez vnitřní svázanosti.

Takový člověk je cílem naší výchovy.

Pro porozumění vyjděme z negativního příkladu. Před časem jsem navštívil Cenacolo v Medugorje. Je to zařízení, které založila v Itálii sestra Elvíra. S množstvím svých spolupracovníků v mnoha zemích se snaží pomoci mladým lidem, kteří se cítí být se svým životem v koncích.

Cenacolo v Medugorje pořádá setkání poutníků s mladými muži, kteří prošli Cenacolem a jsou schopni o své proměně veřejně hovořit. Byl jsem v české skupině a měli jsme štěstí, že k nám hovořil Čech. Dozvěděli jsme se, že mladík pocházel vcelku z dobré rodiny. Od útlého dětství měl všechno, co chtěl. Rodiče měli na něho málo času, ale peněz mu dopřáli dost. Měl všechno a chtěl mít stále víc. Musel mít motorku, aby se mohl vytahovat před ostatními. Musel získat děvče, na které ukázal. Peníze od rodičů mu přestaly dostačovat, ale on chtěl mít, co chtěl. Začal krást, ubližovat druhým. V duši měl prázdnotu, do které se tlačil strach. Hledal únik v droze. Namísto úlevy se však strach a úzkost zvětšovaly. Nedostávalo se mu peněz, ale bez drogy už žít nedokázal. Proto kradl. Začaly problémy s policií, cítil ji za sebou na každém kroku. Dobrý člověk mu řekl o Cenacolu. Dorazil do Medugorje a požádal o přijetí do komunity.

Nic od toho však nečekal. Byl to jenom únik. Co mohl čekat člověk, který měl v srdci jenom touhu mít a užívat si. Viděl jenom sebe a své potřeby. Potřeboval tu najít ochranu, zlepšit si zdraví a pak zase jít.

V Cenacolu dostal anděla strážného – chlapce, který na tom byl kdysi podobně jako on. A ten byl pořád s ním. Těšil ho a pomáhal mu v prvních dnech bez drogy. Volal

ho nazpět, když už byl u brány, aby odešel. Zval ho do kaple, kam nechtěl v žádném případě vstoupit. Anděl strážný dokázal, že ho má rád. A on v sobě objevil něco malinko podobného. Neviděl už jenom sebe. V Cenacolu není žádná zábava: jenom těžká práce a vztahy mezi kamarády. Náš mladík zažil první chvíle radosti z toho, že má někoho kolem sebe. Postupně objevil, že život pro druhého přináší radost. Prokousal se prvními krůčky modlitby do blízkosti Boží. Bez Boha si další život nedovedl představit. Cítil jeho sílu i lásku.

Před námi poutníky stál mladý muž zbavený vnitřních svázaností – svobodný od touhy pořád něco mít, vynikat, chlubit se před druhými. Osvobozený od drogy, která ho stahovala do pekel. Měl krásný úsměv člověka, jehož srdce je svobodné od všeho, co mnoho mladých lidí více či méně poutá a brání jejich rozletu. Říkali jsme si mezi sebou: „Ten to má dobře poskládané.“

Loučili jsme se s ním viditelně osvěženi jeho osobností. Zůstával zatím v komunitě. Věděl, že přijde den, kdy se bude cítit už dostatečně silný k tomu, aby odešel tam, odkud sem přišel. Naposledy nám zamával a zvolal: „Řekněte mladým, ať mají rádi a neubližují.“

Mladý muž z Cenacola dopadl zatím velmi dobře. Dospěl do stadia vnitřní svobody, ve které není svazován a tažen dolů změkčilostí, zakomplexovaností, zraněními, vášněmi, hněvem, závislostí na alkoholu či drogách, na majetku... Nemá ještě vyhráno, neboť droga se jim stále nabízí jako falešné a jednoduché řešení v jakékoliv těžkosti.

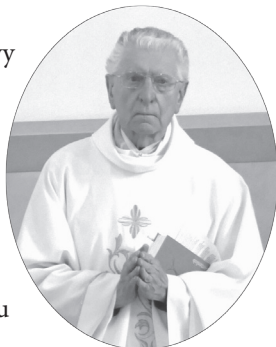
Jak hluboce nesvobodným se stal onen chlapec vinou špatné výchovy navenek normálních rodičů, kteří takto nesplnili svou roli. Z jejich domova se vybelhal člověk nesvobodný, zraněný, neschopný života pro druhé. Říká se, že každý člověk může vychovat narkomana. Souhlasím s tím jenom potud, pokud rodina vychová nesvobodného člověka.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 14–17.

In memoriam ThDr. Ing. Emil Valášek

* 3. 9. 1938 + 11. 12. 2020

Emil Valášek se narodil 3. září 1938 v Kylešovicích u Opavy v ulici Na Pomezí, kde žili jeho rodiče v podnájmu a kde vyrůstal spolu s dalšími čtyřmi sourozenci. Školní docházku začal na Obecné škole v Kylešovicích, později pokračoval ve škole na ulici Sokola Tůmy (dnes ulice Praskova) v Opavě. Byl velmi snaživým žákem a později i učenlivým studentem. Vystudoval Hospodářskou školu (dnešní Obchodní akademie a střední odborná škola logistická) v Opavě. Po složení maturitní zkoušky na jaře roku 1957 byl přijat ke studiu statistiky na Vysoké ekonomické škole v Praze.

Po ukončení čtvrtého ročníku odjel v červnu 1961 se svými studentskými kolegy do Berlína na třítydenní praxi. Zde se při prohlídce muzea od své skupiny vzdálil a stal se nezvěstným. Po dvou měsících přišel rodičům dopis, ve kterém psal, že je v dobrých rukou, že nemají mít obavy a že se rozhodl pro studium teologie.

Emil se dostal do Říma, na podzim 1961 začal studovat teologii na Lateránské univerzitě v Římě, formaci ke kněžství prodělával na České papežské bohoslovecké koleji Nepomucenum. V té době probíhal 2. vatikánský koncil a bohoslovec Emil tak zblízka sledoval ono mimořádné církevní setkání.

Na kněze byl vysvěcen 18. února 1967 v Římě v kapli papežské koleje Nepomucenum kardinálem Josefem Beranem. V červenci 1967 nastoupil do duchovní správy v diecézi Münster v Německu.

Nejprve působil jako kaplan u kostela svatého Pankráce v Emsdettenu, od listopadu 1971 jako kaplan v Münsteru a od října 1972 jako rektor kostela Svatého kříže v Dülmenu. Kromě duchovní správy se věnoval také odborné historické činnosti. Postgraduální studium v oboru církevních dějin ukončil dne 1. července 1972 doktorskou promócí na Lateránské univerzitě. Odborně pak pracoval jako sekretář diecézní komise pro soudobé církevní dějiny. Od července 1982 působil více než 30 let jako farář ve farnosti svatého Antonína v Kevelaer-Kervenheimu.

***Položení základního kamene nového farního domu
v Kervenheimu (1983)***

Zabýval se mimo jiné osobností středověkého kazatele Matěje z Janova a také sociálně-dělnického reformátora mohučského biskupa Emanuela Kettelera. Mezi jeho nejznámější a nejvýznamnější odborné práce patří v roce 2003 vydaná publikace *Der Kampf gegen die Priester im Sudetenland 1938-1945* [Boj proti kněžím na území Sudet 1938-1945]. V této publikaci encyklopedicky pojmenovává a přesnými odkazy dokládá teror německého nacionálně-socialistického totalitního režimu vůči katolickým kněžím v Sudetech.

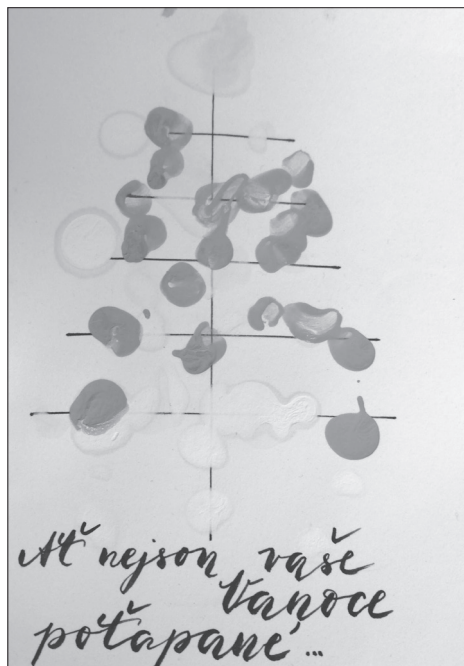
V září 2012 odešel do starobního důchodu a odstěhoval se do Pasova. Odtud aktivně udržoval kontakty jak se svou pokrevní rodinou, tak také s církevním a především kněžským společenstvím.

V roce 2014 se účastnil přenesení ostatků biskupa Josefa Martina Nathana z Opavy do Branice, v roce 2018 oslavil v kapli Božského Srdce Páně v Marianu v Opavě se svou rodinou a se svými kněžskými přáteli své 80. narozeniny. Zemřel 11. prosince 2020 ve věku 82 let v Pasově, jeho tělesné ostatky byly v pondělí 28. prosince po smuteční bohoslužbě v kostele Svatého Ducha uloženy na Městském hřbitově v Opavě.

Dr. Jan Larisch

Potápané, a přesto šťastné

Na obzoru je už Popeleční středa a začátek postní doby, ale my bychom se přesto chtěli ještě jednou ohlédnout zpátky do období Vánoc.

V polovině prosince jsme příbuzným a kamarádům posílali poštou trochu žertovné vánoční přání. Na obrys stromu přidávaly naše děti prstovými barvami otisky svých prstíků. K tomu jsme zvolili úplně neduchovní motto: „Ať nejsou vaše Vánoce potápané“. Zpětně to hodnotíme jako velmi prorocké. ☺

Když nám vyšel dva dny před Štědrým dnem pozitivně antigenní test, bylo nám jasné, že naše svátky potápané budou. Koronavirus nám tak pod stromeček přinesl zrušené návštěvy, horečky, ztrátu čichu a jako bonus 17 dní v karanténě v malém bytě s malými dětmi. Ačkoliv venkovní teploty byly prý docela příjemné, naše nálada se pohybovala kolem bodu mrazu. Zkusili jsme alespoň brknout na charitativní strunu, která se v lidech pravidelně o Vánocích ozývá. Odhodlali jsme se napsat několika místním kamarádům o tom,

jak osamělé Vánoce nás čekají a že by nás v karanténě potěšilo třeba cukroví (zvláště včelí úly). Nic moc jsme nečekali, ale zkusili jsme to.

Jenže skoro každý den někdo přišel a nechal nám něco za dveřmi. Byla to opravdová přehlídka opavského cukroví (včetně toho nejrůžovějšího, co jsme kdy viděli), objevila se nejlepší mandlová vánočka na světě, nejluxusnější čokolády, obrázky pro děti... K tomu jsme ocenili i poetickou příhodu o tom, jak nám jedna kamarádka na rodinné oslavě nenápadně schovávala ze stolu své tety jeden včelí úl za druhým. Nikdo si toho nevšiml, protože je tajně ukládala do kabelky, kde se jí ale nakonec rozmačkaly, takže nám je stejně nemohla předat.

Dávejte na sebe pozor, ať se koronaviru vyhnete. A obzvláště v postu, protože tou dobou by vám asi nikdo cukroví nepřinesl. Přejeme vám, ať letošní rok není potápaný. A i když trochu byl, ať to láska a soucit druhých spláchnou.

Mája a Honza Pilařovi

Ve čtrnácti letech bezdomovcem?

Bylo 26. listopadu a já celý den přemýšlela, váhala, přemlouvala se. Když jsem přijela z města domů, vešla jsem do obývacího pokoje a rodiče přivítala slovy: „Můžu dnes přespát venku?“ Usoudila jsem, že to asi budu muset více objasnit. Každý rok se tento den na Slovensku, a nejen tam, koná „Don Vonku“. V tento den se spousta lidí odhodlá a jde přespát ven i přes zimu a strach. Spát pod širákem, pouze se spacákem, karimatkou či kartónem, a ještě v tomto počasí... no, nebyla jsem si úplně jistá. Za každou osobu, která se zapojí, dají sponzoři peníze pro lidi bez domova. Letos se tato akce konala online... tak jsem si nakonec řekla, proč ne? Svým výkladem o tom, jak je to přece dobrá věc a jak tím pomůžeme lidem, jsem zřejmě přesvědčila i svou o čtyři roky mladší sestru, která mi s úsměvem řekla, že do toho půjde se mnou.

Jelikož byl už večer, bylo to pro rodiče takové rozhodnutí na poslední chvíli, ale prošlo to! S radostí, ale taky s pocitem, že už z toho nemůžu vycouvat, jsem se vydala dolů do sklepa pro spacáky a karimaty. Míša stačila tuto zprávu sdělit babičce dříve než já. Ale asi důvod, který jsem předtím prosazovala v obývacího pokoje, pochopila trochu jinak. Co si budeme... Větou „My si jdeme ven hrát na bezdomovce“ prarodiče asi moc neuklidníte! No, nepodcenili jsme ani přípravu teplého oblečení a po půlhodině ujišťování, že mi v tom všem už nemůže být zima, jsem se sestrou vyšla ven.

Vítr nám profoukl vlasy, které už byly pečlivě zakryty pořádnou čepicí. Jako by mi chtěl něco pošeptat, ale přes mé myšlenky jsem mu neuměla porozumět. Vyšla jsem trochu jistějším krokem. Připravily jsme si karimaty, spacáky a úsměvy zakryly pod šátky. Do očí nám svítíl měsíc a ukázalo se nám i pár hvězd. Ještě chvíli jsme srkaly horký čaj z termosky a povídaly si. Když už bylo opravdu hodně hodin, rozhodly jsme se jít spát. Míša usnula asi po 10 minutách, zatímco já jsem se přesouvala z jednoho boku na druhý. Usnout se mi nedařilo ani po pár hodinách. Co bylo asi horší, že vždy, když jsem se otočila na druhý bok s přesvědčením, že takto už usnu, jsem se přesunula i z mého vyhrátého místa a začínala zase na studeném bodu. Poté vždy následovaly minuty zahřívání s prosbou, abych prostě přestala řešit zimu a jen zavřela oči a spala.

Ležela jsem... mé oči chvíli sledovaly měsíc, který se pomalu začal schovávat za střechu, a hvězdy, které svítily jasněji a jasněji. Občas jsem koukla i na Míšu, která tvrdě spala. A spánek prostě nepřicházel. Vytáhla jsem své promrzlé ruce z lyžařských rukavic a zapnula mobil. Oslnil mě příliš vysoký jas telefonu, který mi přímo křičel do očí čas 4.17. Trošku jsem se vyděsila... ale ano, ty hodiny, během kterých jsem tam jen ležela s otevřenýma očima, rozhodně nebyly krátké. Po pár minutách jsem konečně usnula. Vzbudilo mě až vyzvánění telefonu, které mi oznámilo, že za dvacet minut mi začíná online hodina a budu muset domů. Poberaly jsme věci a s dobrým pocitem šly domů. Určitě peníze, které se za tuto akci vybraly lidem bez domova, pomůžou... moc v to doufám.

Šla jsem do toho s tím, že chci pomoci potřebným lidem, ale nakonec to dalo spoustu i mně samotné. My jsme měly spacáky, teplé oblečení a spoustu věcí, které tito lidé nemají. A přesto mě zábly ruce a nedokázala jsem usnout. A to jsem věděla, že už brzy na mě čeká vyhrátý domov, teplý čaj a lahodná snídaně. Zažila jsem takto jen jednu noc a tito lidé takto musejí zvládat každý den svého života. Pro někoho je toto dobrodružství a odhodlání pro dobrou věc, pro někoho každodenní realita! A já děkuji za to, že jsem měla tu možnost zkusit i to, jak musí někteří lidé přežívat a že jsem jim mohla alespoň takto pomoci!

Tereza Lázníčková

Kronika roku 2020

Jak ji dokumentovala Cesta

Leden

1.–14. 1. *Tříkrálová sbírka.*

6. 1. *Požehnání koledníků Tříkrálové sbírky a tříkrálový průvod, který začal pod Ptačím vrchem a skončil u divadla.*

14. 1. *Beseda s Bc. Anetou Duničkovou na téma „Smíření se stářím“ • Klub sv. Anežky • Denní stacionář pro seniory.*

17. 1. *Koncert skupiny Fioretti • kostel Svatého Ducha.*

18.–25. 1. *Týden modliteb za jednotu křesťanů.*

18. 1. *Duchovní obnova pro muže (vedl otec Vítězslav Řehulka, na téma „Co musí člověk udělat, aby byl dobrým křesťanem?“) • Centrum pro rodinu (středisko Opava) • pastorační středisko minorit. kláštera.*

21. 1. *Přednáška MUDr. Víta Skaličky na téma „Mluvený jazyk na Opavsku v proměnách doby“ • Klub sv. Anežky • pastorační středisko minoritského kláštera.*

Únor

1. 2. *Ministrantská florbalová liga Under 15 s účastí našich ministrantů • Šilheřovice.*

4. 2. *Informativní schůzka, zhodnocení Tříkrálové sbírky 2020 • Klub sv. Anežky • Denní stacionář pro seniory.*

11. 2. *Komentovaná prohlídka výstavy „Příběh Kateřinek“ • Klub sv. Anežky • Obecní dům v Opavě.*

15. 2. *OpacUP – volejbalový turnaj mládeže našeho děkanátu.*

16. 2. *Dětský maskární ples* • farnost Panny Marie v Opavě • budova Mariana.

18. 2. *Přednáška Mgr. Petra Tesaře na téma „Řeholní řády na Opavsku“* • Klub sv. Anežky • Pastorační středisko minoritského kláštera.

23. 2. *Mše svatá k 70. výročí umučení otce Josefa Toufara* (za jeho brzkou beatifikaci, jakož i za ostatní oběti komunistického teroru a propagandy u nás) • kaple Božského Srdce Páně v Marianu.

24. a 25. 2. *Adorace před začátkem postní doby* • kostel sv. Vojtěcha.

28. 2. *První křížová cesta* (následovaly pobožnosti křížové cesty i v dalších kostelech) • kostel sv. Vojtěcha.

28. 2. *Opavské spolčo ve Staré Vsi* • farnost Panny Marie v Opavě.

Březen

7. 3. *Postní duchovní obnova* (téma: „Návrat ztraceného syna – bod obratu života“, vedl otec Vladimír Ziffer) • Klub sv. Anežky • Marianum.

10. 3. „*Březen – měsíc knihy*“ s Aničkou Foldynovou • Klub sv. Anežky • Denní stacionář pro seniory.

11. 3. *Začátek jarního cyklu Biblických židovských tanců* • Centrum pro rodinu, středisko Opava • Církevní základní škola v Opavě-Jaktaři.

13. 3. *Vládní opatření proti koronaviru* (všechny mše svaté a pobožnosti jsou zrušeny, zatím na 30 dnů, tj. do Bílé soboty 11. dubna, ve skutečnosti do odvolání). Hromadné akce jsou povoleny pouze do 30 účastníků.

27. 3. *Zpřísněné podmínky kvůli koronaviru* (zákaz shromažďování více než 2 osob). Do 26. dubna.

Duben

1. 4. Všechny akce Klubu sv. Anežky v měsíci dubnu se kvůli koronaviru ruší.

27. 4. *Mírné uvolnění opatření kvůli koronaviru* (možné shromažďování do 15 osob).

Květen

4. 5. *Uvolnění restrikcí* (shromažďování do 80 osob). Mše svaté byly znovu slouženy a některé pobožnosti probíhaly v obvyklých časech. Májové pobožnosti nebyly.

8. 5. – 22. 5. *Memoriál otce Jožky 2020* k uctění památky kněze Josefa Motyky (7. ročník) – kvůli epidemiologickým opatřením se nemohlo startovat hromadně, běh probíhal individuálně • Jednota Orel Stěbořice • okolí Stěbořic.

11. 5. Jsou slouženy znovu mše svaté a adorace – v obvyklých časech. Od 6. neděle velikonoční (17. 5.) se znovu tisknou a čtou „Ohlášky“.

17. 5. O udělení jáhenského svěcení požádal náš farník Mgr. Bc. Marek Chovanec.

23. 5. *Pout' k Panně Marii Opavské, Matce Milosrdenství* • kostel sv. Vojtěcha.

Červen

5. 6. Mše svatá v Marianu na poděkování za 110 let od svěcení kaple a 150 let od založení Mariana. Mši svatou celebroidl otec děkan Jan Czudek.

7. 6. *Poutní mše svatá ze slavnosti Nejsvětější Trojice* • kostel Nejsvětější Trojice v Městských sadech.

11. 6. *Slavnost Těla a krve Páně* – zahájení v kostele sv. Vojtěcha, eucharistický

průvod po mši svaté byl ukončen v chrámu Sv. Ducha.

13. 6. *Svátost biřmování* (uděloval apoštolský administrátor Mons. Martin David) • kostel sv. Vojtěcha.

14. 6. *Slavnost svátosti smíření* pro děti, které měly přistoupit po prázdninách k prvnímu svatému přijímání • kostel svatého Vojtěcha.

První svaté přijímání ve farnosti Panny Marie je odloženo na nejbližší možný termín.

18. 6. *Odpolední vzdělávací seminář pro ženy* (téma: „Autenticita“ s Mgr. Irenou Smékalovou) • Centrum pro rodinu (středisko Opava) • minoritský klášter.

20. 6. *Jáhenské svěcení* – jedním ze dvou svěcenců byl Marek Chovanec z naší farnosti • katedrála Božského Spasitele v Ostravě.

21. 6. *Nedělní odpoledne pro rodiny s dětmi* • farnost Panny Marie v Opavě • farní zahrada.

27. 6. *Kněžské svěcení* – přijali dva kandidáti • katedrála Božského Spasitele v Ostravě.

28. 6. *Mše svatá na ukončení školního roku* • kostel sv. Vojtěcha.

Červenec

Změny ve farnosti:

Během letních prázdnin odešel na své první samostatné působiště otec Marek Večerek, bude mít na starost farnost Opava-Jaktař a Kateřinky.

1. 7. – 31. 8. V kostele sv. Vojtěcha byly ve všední dny a v soboty mše svaté pouze v 7 hodin. Letní změny v pořadu bohoslužeb byly i v dalších kostelech v Opavě.

4. 7. – 31. 8. *Projekt Otevřené chrámy* • ostravsko-opavská diecéze.

25. 7. *Pout' ke sv. Anně na trojmezí farností.* Mši sv. celebroidal P. Václav Koloničný, farář v Ludgeřovicích.

Srpen

3. 8. *Slavnost Porciunkule* • kostel svatého Ducha.

14. 8. *Věčné sliby sr. Dominiky Viery Kajtárové* • kaple Neposkvrněného početí Panny Marie v Opavě na Kylešovské ulici.

15. 8. *Pout' do Zlatých Hor* • KDU-ČSL.

16.–22. 8. *Farní tábor* (téma Olympijské hry) • Životice u Nového Jičína

23. 8. *Orelská pout' na Svatý Hostýn* • Jednota Orel Opava.

25. 8. *Slavnostní koncert k inauguraci renovovaných varhan v kostele sv. Vojtěcha.*

29.–30. 8. *Ministrantský výlet* • farnost Panny Marie – Frenštát pod Radhoštěm.

31. 8. Mše svaté opět od pondělí do pátku v 6.00 a v 7.00, v sobotu a v neděli beze změny • kostel sv. Vojtěcha.

Září

1. 9. *Zahájení pravidelné činnosti informativní schůzkou* • Klub sv. Anežky • Dení stacionář pro seniory.

3. 9. *Přednáška: Beuronská umělecká škola v kostele Božského Srdce Páně* (přednášela Mgr. Monica Bubna-Litic) • Marianum.

6. 9. *Mše svatá na zahájení školního roku na opavských školách* • kostel sv. Vojtěcha.

13. 9. *Pout' na Slezskou kalvárii* • farnost Hradec nad Moravicí.

8. 9. *Exkurze do nových prostor Chráněných dílen CHO v areálu bývalé STS* • Klub sv. Anežky.

12. 9. *Koncert: hudební zpracování díla Jana Amose Komenského Labyrint světa*

a ráj srdce. (Účinkovali: Marek Eben – umělecký přednes, Tomáš Thon – varhany)
• kostel sv. Vojtěcha.

15. 9. *Poprázdňinové posezení na zahradě s opékáním* • Klub sv. Anežky • Denní stacionář pro seniory.

20. 9. *Slezská pouť u Sv. Salvátora v Dolních Životicích.*

22. 9. *Červený kříž: beseda MUDr. Nely Jahodové se seniory – Zásady první pomoci* • Klub sv. Anežky • Denní stacionář pro seniory.

23. 9. *Pouť seniorů* (mši svatou celebroidal biskup Martin David) • Centrum pro rodinu a sociální péči • Kaple sv. Kříže, Opava.

30. 9. – 25. 11. *Pokračování kurzu biblických židovských tanců* • Centrum pro rodinu, středisko Opava • Církevní základní škola v Opava-Jaktař.

Říjen

1. 10. *První setkání s modlitbou růžence* • kostel sv. Vojtěcha. Od 12. 10. zrušeno kvůli covidu 19.

3. 10. *Slavnost „TRANZITUS“* (přechod sv. Františka do nebe) • kostel Sv. Ducha.

3. 10. *Zahájení výstavy velkoformátových fotografií spolku Člověk a víra* • kostel svatého Vojtěcha.

10. 10. *Tvoření pro misie* • farnost Panny Marie v Opavě • učebna kostela svatého Vojtěcha.

12. 10. Kvůli covidu 19 jsou zrušené mše svaté i modlitba růžence; do odvolání se ruší všechny akce a setkávání Klubu sv. Anežky i Centra pro rodinu – středisko Opava. Kostel svatého Vojtěcha byl otevřen k soukromé modlitbě od 8 do 10 a od 14 do 17 hodin; v případě potřeby byl kněz přítomen v kostele nebo na faře.

18. 10. Nebyly nedělní mše svaté, proto nebyly vydávány „Ohlášky“. Veškeré potřebné informace byly zveřejňovány na webových stránkách farnosti. První „Ohlášky“ byly vydány až 13. 12. k 3. neděli adventní.

Listopad

Otevření kostela a zpovídání • kostel svatého Vojtěcha, kostel Svatého Ducha (také v prosinci).

30. 11. Opět začaly být slouženy mše svaté, zatím bez soboty večer a nedělních mší; také byly páteční adorace • kostel sv. Vojtěcha.

30. 11. a další dny *Požehnání adventních věnců* • v různých opavských kostelech.

Prosinec

13. 12. Zpovědní den se nekonal. Byla rozšířena možnost přijetí svátosti smíření ve všední dny a v neděli 20. 12. • kostel sv. Vojtěcha.

20. 12. Rozpis vánočních bohoslužeb i časy, kdy bude možné přijmout svátost smíření, byly na nástěnce či na farním webu.

24. 12. *Vigilie z Narození Páně* („půlnoční“) nebyla v naší farnosti sloužena.

25. 12. *Mše svatá s žehnáním hraček* • kostel sv. Vojtěcha.

25. 12. Změna časů nedělních bohoslužeb (dopoledne slouženy čtyři mše svaté a večer jedna) • kostel sv. Vojtěcha.

26. 12. *Biskupská mše svatá* (celebroval pomocný biskup Martin David) • kostel sv. Vojtěcha.

31. 12. *Děkovná mše svatá na závěr roku 2020* nebyla v naší farnosti sloužena. Ráno byly dvě mše svaté.

Rok 2020 byl poznamenán koronavirem. *Mše svaté a pobožnosti* byly dvakrát zakázány a znovu povoleny (viz výše); *pobožnosti křížové cesty* byly pouze od pátku 28. 2. do neděle 8. 3.; *májové pobožnosti* nebyly; setkání s modlitbou růžence se uskutečnilo pouze od 1. do 11. 10.; v adventu *roráty* nebyly. Páteční adorace v kostele sv. Vojtěcha byly pouze v obdobích, kdy byly povoleny mše svaté. Rovněž německé mše svaté v kostele sv. Kříže byly pouze v obdobích, kdy byly povoleny mše svaté a nebyly jako obvykle

o velkých prázdninách. *Modlitby se zpěvy Taizé* byly pouze v obdobích, kdy byly povoleny mše svaté a o prázdninách rovněž nebyly. Všechny další akce: *farní klub* pro děti ve věku 9 až 13 let, *Fatimské pobožnosti* a *různá společenství*, se mohly konat tak, aby počet účastníků nepřesáhl povolený počet.

Proběhla také řada sbírek: na kněžský seminář, na potřeby biskupství, na misie... a sbírky na opravu konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie.

Zpracoval Vladimír Ziffer st.

Statistika farnosti Panny Marie za rok 2020

Ekonomické záležitosti

Sbírky celkem.....	1 051 155 Kč
Z toho účelové – odeslané.....	187 140 Kč
Nájem (mob. operátoři, ostatní).....	122 834 Kč
Dary fyzických a právnických osob	230 000 Kč
Režijní výdaje.....	545 223 Kč
Opravy a údržba památek (<i>konkatedrála 2019–2020</i>).....	78 076 054 Kč

Pastorační činnost

Křty.....	20	Sv. pomazání nemocných (<i>hromadná</i>) ...	0
Svaté přijímání	50 000	Zaopatřených (<i>doma + nemocnice</i>).....	65
První svaté přijímání.....	0	Pohřby.....	53
Břimování.....	45	Výstupy z církve.....	1
Svatby	6	Znovupřijetí do církve	0

o. Jan Czudek

K zamyšlení

Jsou různé záhady v té naší křesťanské víře. Někdo o nich uvažuje, zamýšlí se nad nimi, někdo o tom raději nepřemýšlí, aby nedošel k nějakým bludům a raději to bere jako fakt. Jedním z těch, kdo se nebál uvažovat a své úvahy zveřejnil knižně, byl C. S. Lewis, autor bájně Narnie. Z jeho úvah jsem vybral jednu, která byla i pro mne dlouho záhadou: jak je to se vztahem Boha k času. Třeba někomu z Vás také pomůže. Je to z kapitoly:

Čas a co je za ním

Bůh žádné dějiny nemá. Je příliš dokonale a naprosto skutečný na to, aby je měl. Poněvadž mít historii znamená přicházet o část své skutečnosti (která už odplynula do minulosti) a jinou část ještě nemít (protože ta je stále ještě v budoucnosti): znamená to vlastně nemít nic, než maličkou přítomnost, která je tatam dřív, než o ní můžete cokoli říci. Bože chraň, abychom o Bohu přemýšleli takto. Můžeme se nadít, že ani o nás se tak vždy nepřemýšlí.

Jiná potíž, která nám vyvstane, budeme-li o Bohu uvažovat v čase, je tato. Každý, kdo vůbec věří v Boha, věří, že Bůh ví, co vy a já budeme zítra dělat. Pokud ale ví, že zítra udělám to a to, jakou mohu mít svobodu udělat něco jiného? I tady ovšem potíž tkví v tom, že si myslíme, že Bůh se pohybuje po časové ose stejně jako my: jediným rozdílem že je, že on vidí dopředu, a my ne. Pokud by něco takového platilo, pokud by Bůh naše činy předvídal, těžko by se chápalo, jak bychom je mohli svobodně nedělat. Předpokládejme však, že Bůh stojí vně a nad časovou osou. V tom případě je pro něj „zítrék“ viditelný stejně, jako pro nás to, čemu říkáme „dnešek“. Pro něj jsou všechny dny „teď“. Nepamatuje si, že jste něco udělali včera; vidí vás, jak to děláte, protože vy jste sice včerejšek již ztratili, on ale nikoli. „Nepředvídá“ proto, co budete zítra dělat; prostě vidí, jak to děláte; protože ač pro vás zítřek ještě nenastal, pro něj již ano. Nikdy vám nepřišlo na mysl, že by vaše činy v tuto chvíli byly méně svobodné proto, že Bůh ví, co děláte. A co budete dělat zítra, ví přesně stejně – protože on již v zítřku žije a může se na vás přitom jednoduše dívat. V jistém smyslu o vašem činu neví, dokud jste ho neudělali: okamžik, kdy jste jej udělali, je pro něj však již „teď“.

Tahle představa mi hodně posloužila. Nebude-li vám k ničemu, nechte ji být. Je to představa křesťanská v tom, že ji zastávalo mnoho velkých a učených křesťanů a že neobsahuje nic, co by se s křesťanstvím rozcházelo. Není však součástí Bible ani křesťanských vyznání víry. Můžete být velmi dobrým křesťanem, aniž byste ji vzali za svou, aniž byste na něco takového dokonce vůbec kdy pomysleli.

Kapitola, ze které cituji, je svou délkou nad možností uveřejnění v Cestě, proto jsem z ní vybral jen jeden problém. Za přečtení stojí nejen celá kapitola, ale i celá kniha. Vřele doporučuji.

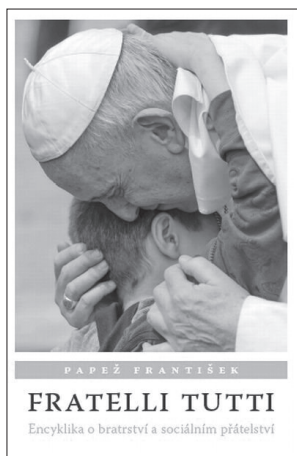
Přeji nám všem v dnešní nepokojné a nejisté době hojnost Boží ochrany. Žijme v naději na ni.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: C. S. Lewis, *K jádru křesťanství*. Nakladatelství Návrat Praha, 1993.

Knižní tipy

*Doba plná karantén přímo zve ke čtení. Karmelitánské knihkupectví je zatím zavřené stejně jako jiné prodejny. **Funguje ale jako výdejní okénko**, takže pokud si zboží předem objednáte, můžete ho přijít vyzvednout a zaplatit na místě. Objednávat se dá e-mailem (opava@kna.cz) nebo telefonicky (553 034 193).*

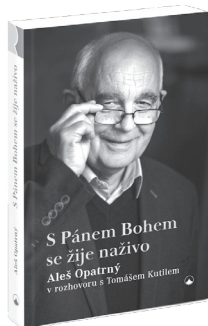
Fratelli tutti

papež František

Každá nová encyklika (papežský dokument), kterou František napíše, je velká událost. Hlavním tématem je tentokrát „sociální přátelství, které nikoho nevyklučuje“ a „bratrství otevřené pro všechny“. Svatý otec nejprve v souvislostech reflektuje nezdravé tendence v současné globalizované společnosti, politice, hospodářství a médiích. Kritice tak neujde přehnaný individualismus, vylučování starých, nemocných či nenarozených z našeho obzoru, bezmezný konzum nebo sílící nacionalismus a populismus v politice.

František ovšem nezůstává jen u kritiky. Jako muž naděje povzbuzuje křesťany i všechny lidi dobré vůle ke vzájemnému setkávání a rozvíjení vztahů uvnitř menších i větších společenství. Solidarita, jež dbá na potřeby chudých a zranitelných, souvisí s objevením chuti lokálního, lidových hnutí i dobrých sousedských vztahů. Nově promyšlena jsou i velká témata, jako je digitální propojenost současného světa, vlastní kulturní a náboženská identita otevřená druhým, nepřipustnost trestu smrti nebo role OSN tváří v tvář válkám, terorismu a obchodování s lidmi.

Na závěr vyzdvihuje papež základní lidské právo – svobodu náboženského vyznání pro všechny – i potřebu dialogu mezi náboženstvími. „Vždyť čím je naše identita hlubší, pevnější a bohatší, tím budeme schopnější obohacovat druhé z toho, co je nám vlastní.“

S Pánem Bohem se žije naživo

Aleš Opatrný v rozhovoru s Tomášem Kutilem

Úspěšnost rozhovorových knih se často odvíjí od toho, jak známá je zpovídaná osobnost. Kněz Aleš Opatrný je sice pevně spojený s pražskou arcidiecézí, přesto o něm občas zaslechneme i zde na východě republiky. Třeba jeho knihy *Jak potěšit zpovědníka* se v Opavě už pěkné dvě stovky kusů prodaly. Kromě toho, že je plodným autorem duchovních knih, vyhledávají ho lidé jako zpovědníka, doprovázejícího i jako přednášejícího (nejen) na charismatických konferencích. Celý jeho životní příběh ale zná málokdo. V knižním rozhovoru s Tomášem Kutilem dává nahlédnout do svého soukromí, zázemí i názorů. Dozvídáme se, z jaké rodiny pochází, jak hledal víru i své místo ve světě, co pro něj znamenalo veslování a práce ve fabrice i jak dospěl ke kněžství. V jednotlivých kapitolách sledujeme jeho začátky v Plzni, „vyhnanství“ v Toužimi i dobu, kdy službu kněze vykonávat nesměl. Úplně nové možnosti se před ním otevřely po sametové revoluci, kdy se pustil do řady aktivit. Zvolnění a nové nadechnutí pak přichází s jeho pozdní akademickou dráhou.

Aleš Opatrný ovšem nekomentuje jen své životní peripetie. Vyjadřuje se i k problémům manželství a mezigeneračních vztahů nebo k ekumenické spolupráci. Vyprávění končí symbolicky na Vyšehradě – tam hleděl z Vltavy coby veslař, tam dnes jako kanovník Vyšehradské kapituly bydlí a tam za ním přijíždějí lidé z celé republiky.

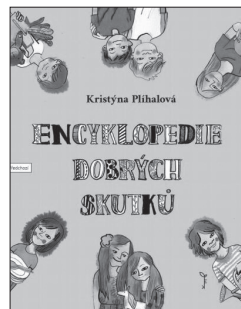
Encyklopedie dobrých skutků

Kristýna Plíhalová

Některé tituly obsahují stovky stran, desetitisíce slov a nespočet písmen. Některým knihám stačí jedna věta na stránku, i tak ale ovlivní člověka na celý život. To by mohl být případ první knížky, kterou napsala, a hlavně nakreslila mladá ilustrátorka Kristýna Plíhalová. Určena je pro nejmenší děti nebo začínající čtenáře, a hlavně jejich rodiče. Těm zůstává důležitý úkol si s dětmi na témata nastíněná v knize povídat. Encyklopedie totiž obsahuje vždy barevnou celostránkovou ilustraci a jednou větou popíše konkrétní dobrý skutek. Jde o věty typu:

- Adam pustil starou paní v autobuse sednout.
 - Barbora pomohla spolužákovi s úkolem, i když ji předtím zlobil.
 - Cyril se omluvil sestře za to, že jí při hře shodil na zem.
 - Dana a David nechali rodiče v sobotu vyspat a hráli si v pokojíčku tiše sami.
- (Tehle poslední příběh jsme s dětmi doma zvlášť podrobně probrali.)

Rodiče mají povinnost svým dětem vytříbit povědomí o tom, co je dobré a co špatné. Učí je překonat se. Člověk někdy má překročit svoje pohodlí a udělat dobrý skutek.

Tato encyklopedie k tomu děti hezky motivuje. Autorka má dar oslovit svými obrázky malé i velké. Už mnoho let kreslí komiksy pro časopis Tarsicius, pracuje na pořadech pro Českou televizi Děčko, a když nemusí kreslit pracovní zakázky, kreslí si pro radost. Doporučuji sledovat její tvorbu i na facebookovém profilu „Czina – Kristýna Plíhalová“. Dokáže totiž kouzelný svět dětské fantazie přenést na papír.

Pro zajímavost uvádíme **nejprodávanější knihy roku 2020** v opavském křesťanském knihkupectví:

1. 3D život (Martin David)
2. Evangelium na každý den 2021
3. Deset kroků k radosti (Max Kašparů)
4. Selfička (Marek Vácha)
5. Evangelium do kapsy
6. YouCat – příprava na biřmování
7. Kancionál
8. Rozjímavý růženec (Grzegorz Ryś)
9. Jáchym a Desatero (Brigitte Endresová)
10. Lžička medu – cesta k prvnímu svatému přijímání

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

Nakažlivý úsměv

Jitka večer nemůže usnout. Převaluje se na lůžku a stále znovu si v mysli přehrává rozhovor, který dnes odpoledne vyslechla. Dědeček se pohádal se sousedem, který mu vyčetl, že větev z naší zahrady zasahuje nad jeho území a on tak musí hrabat listí z cizího stromu. Dědeček mu na to odpověděl, že tak krásnou větev odřezávat nebude. A k tomu dodal: „Jablka z této větve jsou vaše.“

„Já o ta jablka nestojím, mám svých dost,“ křičel soused.

Dědeček mu nato vyčetl: „Já zase nestojím o váš plevel. A to je horší. Jablka jsou sladká, plevel je k ničemu a je s ním hodně práce.“

„Jaký plevel?“ divil se soused.

„Vedle zdi baráku vám roste plevelu až hrůza. Vůbec se o to nestaráte. A plevel prorůstá přes plot k nám. A já ho musím pořád vykopávat, aby se nám nerozšířil po celé zahradě. My jablka, vy plevel, nemáme si co vyčítat.“

Na souseda to neplatilo. Hučel cosi o tom, že to nahlásí na úřad anebo větev v noci uřeže. Oba odešli rozhádání do svých domů. Dědečka to večer moc mrzelo. Smutní z toho byli i všichni ostatní. Když se pak večer rodiče s dětmi modlili, tak prosili Pána Boha, aby se spor urovnal, aby se oba chlapi usmířili.

Ráno se Jitka budí se špatnou náladou. Nechce se jí do školy, kde mají psát dneska písemku z fyziky. Navíc je přesvědčena, že si na ni soused počká, aby si jí postěžoval na

dědečka. Svěřuje se s tím mamince, která jí rozumí. Proto před snídaní poprosí Pána Boha nejenom, aby požehnal jídlo, ale aby jim také pomohl zvládnout vztah k sousedovi.

Jitka se uklidní a záhy odchází do školy.

Čeká na zavolání souseda a připravuje se na něho. A je to tady. „Jitko,“ volá na ni muž zpoza plotu, „měla bys tomu vašemu dědovi domluvit, aby tu větev odřezal.“

V jeho hlase není hněv. Zřejmě ho to také mrzí, že se včera tak s dědečkem pohádal.

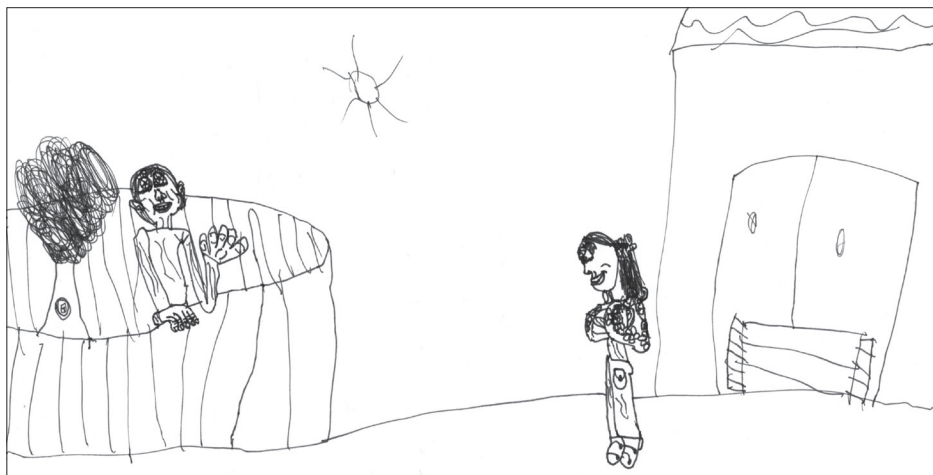
„Dobrý den,“ pozdraví Jitka.

„Dobrý den,“ odpoví soused a je mu trapně, že on začal bez pozdravu.

Jitka se usměje a pak se zeptá tak, jak si to připravila: „Mohu vám podat přes plot ruku?“

„Co tě to napadlo? Nikdy to neděláme.“

„Poradily mi to strom a plevel. Jablonoň nechce růst jenom u nás, ale také u vás. Plevel nechce růst jenom u vás, ale také u nás. A tak si naše zahrady podávají ruce, chtějí být kamarády.“

Muž je ohromen, ale když se na něho Jitka usmívá, tak jí popřeje mnoho úspěchů ve škole.

„Máme dnes písemku a bojím se jí,“ přiznává Jitka, ale i přitom se usměje.

„Dobře to dopadne,“ ujišťuje ji soused a dívá se za odcházející dívkou, která ho oslovila úsměvem i slovem.

Pak muž dlouho pozoruje strom, který chce růst také nad jeho zahradou. Vzpomíná na večer, jak nadával na dědu, že je to pěkný křesťan, když je tak tvrdohlavý a neústupný. A teď si zase říká, že Jitka s ním mluvila tak krásně jenom proto, že je křesťanka. A tu jablonoň teď vidí také jinak: je to nádherný strom a řezat mu větev by jej zmrzačilo. Usměje se a děkuje na dálku Jitce, že ten úsměv dostal od ní.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Centrum pro rodinu – středisko Opava

Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.

Skripta pro manželská i seniorská společenství na rok 2021

Nová skripta „**O modlitbě Otčenáš**“ vydalo Centrum pro rodinný život v Olomouci.

Na stránkách Centra: www.rodinnyzivot.cz (v aktuální nabídce) si můžete tato skripta stáhnout.

Národní týden manželství

Národní týden manželství má letos motto „O manželství a dětech“ a uskuteční se v týdnu **od 8. do 14. února**.

Manželé Irena a Petr Smékalovi pro tento týden manželství připravili online seminář na téma „**O manželství a dětech aneb plaveme v tom s Vámi**“.

Poplatek za tento seminář bude činit 100 Kč. Po zaplacení této částky Vám bude na začátku týdne manželství zaslán odkaz ke stažení semináře.

Přihlášky a informace: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Postní duchovní obnova pro manželské páry v Hradci nad Moravicí se letos z důvodu epidemie covidu neuskuteční.

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Žabky udělaly radost

Na začátku postní doby jsem měla přednášku o tom, jak a v jakých poměrech žijí děti v Paraguaji. Tato přednáška děti zaujala a s velkým odhodláním si začaly během postní doby odepírat různé sladkosti a spořit peníze pro děti v Paraguaji.

Jelikož tam děti nejčastěji chodí obuté v „žabkách“ a ne všechny děti je mají, spolu se svými učitelkami se rozhodly, že jim přispějí právě na tuto obuv. Aby mohly vidět, kolik „žabek“ by se už dalo koupit, učitelky pravidelně počítaly peníze a na nástěnku přidávaly další a další obrázky této obuvi.

Celkem se vybralo krásných 8 000 Kč, které byly odevzdány sestře Agátě Žídkové, která byla zrovna v té době v Opavě na dovolence a vracela se zpět do Paraguaje, kde spolu s dalšími dvěma

sestrami pracuje v misiích. Z důvodu pandemie koronaviru, která se nevyhnula ani Paragvaj, dorazily „žabky“ k dětem až před Vánocemi. Jak můžete z fotek vidět, děti z nich měly velkou radost a dětem z Jaktáře posílají veliké poděkování.

sestra Františka Ryšková

Tři králové

Po vánočních prázdninách se vrátily do lavic jen nejmladší děti. Společně s paní učitelkou si povídaly, co pěkného prožily o Vánocích.

Slavnost Zjevení Páně pak prožily se Třemi králi.

Druháčci si připravili scénku – Jak to asi mohlo vypadat v Betlémě při návštěvě tří králů.

Jana Larischová

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Na výsledky Tříkrálové sbírky si musíme počkat

S velkým napětím bývají každoročně očekávány výsledky Tříkrálové sbírky na Opavsku. Pořádající Charita Opava v přechozích letech většinou stihla obsah všech pokladniček spočítat a zveřejnit do 25. ledna. Letos si ale na konečné výsledky budeme muset počkat. Důvodů je hned několik.

Tříkrálová sbírka 2021 probíhala ve výjimečných podmínkách nouzového stavu. I proto byla z tradičních čtrnácti dnů prodloužena až do 24. ledna. „Na sečení vždy potřebujeme přibližně čtrnáct dnů, ale pokladničky chodí postupně,“ vysvětluje koordinátorka Tříkrálové sbírky na Opavsku Marie Hanušová.

„Teď jich sice bude méně, ale zase se u nás sejdou všechny najednou, a zkušenosti s tím, jak dlouho bude počítání peněz za těchto podmínek probíhat, zatím nemáme,“ dodává. Podle jejího odhadu by mohly být výsledky k dispozici přibližně 7. února, možná trochu dříve.

Tím však Charita Opava získá jen částečnou informaci o celkové sumě vybraných peněz. Kromě financí z pokladniček totiž lidé přispívají také online do virtuálních pokladniček a tato možnost bude trvat dokonce až do 30. dubna. Na výsledky online koledování si tedy Charita Opava bude muset počkat až na konec dubna, kdy je dostaneme z centra.

Při čekání na výsledky Tříkrálové sbírky 2021 se tak budeme muset obrnit trpělivostí.

Chráněné dílny získaly prestižní audit firmy WEEELABEX

Audit renomované mezinárodní organizace WEEELABEX pro velké domácí spotřebiče úspěšně ukončila Charita Opava, respektive její Chráněné dílny. Charita Opava je mezi řadou evropských firem teprve sedmou českou firmou, která se stala držitelem tohoto prestižního auditu.

„Celkový výsledek auditu je velice dobrý, a proto je Charita Opava doporučena pro certifikaci,“ uvádí v oznamovacím dopise auditor organizace WEEELABEX Daniel Pícha. Audit si zadala nezisková společnost Elektrowin, která provozuje kolektivní systém pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu. Patří mezi dlouholeté a důležité partnery Charity Opava, jejímž Chráněným dílnám dodává spotřebiče k likvidaci a přispívá tak k zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

„Děkuji všem zúčastněným za spolupráci a panu Schaffartzikovi gratuluji k vynikajícímu výsledku, kterému zejména pomohla i nová provozovna a související technické zázemí a samozřejmě také zkušenosti pracovníků,“ dodává Daniel Pícha s odkazem na nově zrekonstruované prostory, kam se nedávno sestěhovaly téměř všechny chráněné dílny Charity Opava.

S gratulací se připojila také provozní ředitelka společnosti Elektrowin Tereza Ulverová. „Mám velikou radost a panu Schaffartzikovi gratuluji,“ píše. „Ani na chvíli jsem nepochybovala, že by Charita Opava měla mít se získáním certifikátu problémy,“ doplňuje s uznáním. A uznání připojuje také předseda představenstva Elektrowinu Roman Tvrzník. „Připojuji se ke gratulaci p. Schaffartzikovi. Obzvláště v dnešní hektické době je to obdivuhodný výsledek,“ uvádí a dodává, že je velmi rád, že se počátkem října mohl osobně zúčastnit slavnostního otevření nových prostor Chráněných dílen Charity Opava. „Nové prostory rozhodně prospěly ke zdárnému průběhu auditu,“ potvrzuje a svůj vzkaz uzavírá přáním, aby jeho spolupracovníci Charitě Opava aktivně pomohli s odbytem materiálů, které zvýší procento recyklace.

„Toaleta bez překážek“ není vůbec samozřejmá

Musíte-li se vyrovnávat s handicapem, mohou být občas i každodenní banální činnosti značným problémem. Tak třeba návštěva toalety. Pro lidi se zrakovým postižením nebo omezenou hybností, kteří bydlí v Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené, by tato rutinní záležitost bez patřičných pomůcek znamenala každodenní náročné překonávání celé řady bariér. Jednodušší to dnes mají díky i projektu „Toaleta bez překážek“, který podpořil Moravskoslezský kraj.

Díky finančním prostředkům, jimiž Moravskoslezský kraj tento projekt podpořil v rámci „Programu na podporu zvýšení kvality sociálních služeb pro rok 2020“, se v chráněném bydlení Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách podařilo zrekonstruovat hned dvě toalety. Sloužit budou klientům s těžkou zrakovou vadou a osobám s lehkým mentálním znevýhodněním, kteří mají omezenou hybnost. „Z důvodu zvyšujícího se věku uživatelů a různým přidruženým onemocněním, které jejich

handicap doprovází, byly úpravy dispozic toalet nezbytné,“ vysvětluje vedoucí Vlastoviček Zuzana Janků. Během úprav došlo k výměně dlaždic a záchodových mís, k zabudování ergonomických umyvadel včetně sklopných zrcadel a pákových baterií. Eliminovaly se tak všechny stávající překážky, které znesnadňovaly pohyb klienta na toaletě. Toalety také byly vybaveny madly usnadňujícími přesun z invalidního vozíku na toaletu. „*Také jsme na toaletu umístili bezpečnostní tlačítko, díky kterému si bude moci klient v případě potřeby přivolat pomoc personálu,*“ vypočítává dále Zuzana Janků. Zabudováním těchto prvků došlo k vytvoření jedné zcela bezbariérové toalety a druhé toalety plně přizpůsobené klientům s omezeným pohybem. Díky rekonstrukci se podařilo zvýšit bezpečnost při používání toalet a podpořit klienty v samostatnosti po maximální možnou dobu.

„Děkujeme Moravskoslezskému kraji za podporu, velice si toho vážíme,“ uzavírá jménem klientů spokojeně Zuzana Janků.

Charita Opava

Príspevky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 28., číslo 2. Náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 7. 3. 2021, uzávěrka 14. 2. 2021